
Pakoszówka, st. 26, gm. Sanok, woj. krośnieńskie, AZP 112-77/108

Informator Archeologiczny : badania 32, 143

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko zostało odkryte w latach 80-tych w wyniku badań w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski. Obserwacje powierzchniowe powtórnie prowadzone były w 1994 przez ekspedycję przygotowującą archeologiczne opracowanie trasy przebiegu gazociągu.

W programie badań ratowniczych wytypowano to stanowisko do nadzorów, wykonywanych bezpośrednio w trakcie prac budowlanych.

W czasie nadzorów wykonanych w lipcu 1998 r. okazało się, że stanowisko ma większy zasięg niż oceniono na podstawie badań powierzchniowych. Zbadano powierzchnię 16,5 ara na północnym obrzeżu zasięgu stanowiska. Zarejestrowano 11 obiektów, w tym na cmentarzysku brytualnym kultury wielbarskiej 3 groby ciałopalne popielnicowe i 2 groby szkieletowe (dzieci; wszystkie groby silnie zniszczone). Zbadano ponadto 6 obiektów wczesnośredniowiecznych (dziegciarnia, 3 paleniska). Wcześniejsze fazy osadnicze reprezentują pojedyncze fragmenty ceramiki.

Opalenie, st. 3, gm. Gniew, woj. gdańskie, AZP 24-45/ - - patrz: wczesna epoka żelaza

Ostrołęka, st. 7, gm. Sulmierzyce, woj. piotrkowskie, AZP 79-48/88 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

PAKOSZÓWKA, st. 26, gm. Sanok, woj. krośnieńskie, AZP 112-77/108

- osada krągu dackiego, związanego z kulturą Karpów (młodszy okres wpływów rzymskich, III-IV wiek)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 3 do 21 sierpnia, przez Renatę Madydę-Legutko (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego). Finansowane przez PSOZ w Krośnie. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 382 m².

W trakcie badań w 1998 r. odsłonięto fragment zabudowy osady w postaci jam posłupowych (ob. 1/98, 2/98) oraz różnej wielkości nieckowato zagłębionych jam (ob. 3/98 - 6/98). Ponadto, zlokalizowano odrębne skupiska ceramiki.

Zakończono eksplorację obiektu 1/94, badanego w latach poprzednich. Stanowi go jama o nieregularnych granicach, długości 9 m, szerokości 7 m, w wypełnisku której stwierdzono znaczne ilości fragmentów ceramiki wykonanej na kole garncarskim.

Ruchomy inwentarz zabytkowy pozyskany w 1998 r. reprezentowany jest przez ceramikę (486 fragmentów), wśród której 90% zbioru stanowią fragmenty naczyń formowane na kole garncarskim, z glin ilastych, o gładkich, szarych, ścieralnych powierzchniach.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Acta Archaeologica Carpathica”.

Badania będą kontynuowane.

PAPROTKI KOLONIA, st. 1, gm. Miłki, woj. suwalskie, AZP 21-73/2

- płaskie cmentarzysko ciałopalne kultury bogaczewskiej i grupy olsztyńskiej (młodsza faza późnego okresu przedrzymskiego - rozwinięta faza okresu wędrówek ludów, A₂ -E)
- okres nowożytny

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 3 lipca do 1 sierpnia, przez mgr. mgr. Małgorzatę i Macieja Karczewskich (Muzeum Okręgowe w Suwałkach). Finansowane przez PSOZ. Siódmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 143,7 m².

Prace wykopaliskowe prowadzono we wschodniej części cmentarzyska. Odkryto 23 mocno zniszczone groby: 201-223, w tym 16 popielnicowych (groby: 201-207, 209, 212-214, 217-220, 222) i 4 jamowe, ze zwartym skupiskiem fragmentów przepalonych kości ludzkich (groby: 208, 210, 211,